

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ
ประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*

FACTORS AFFECTING POLITICAL PARTICIPATION IN ELECTING MEMBERS OF
THE HOUSE OF REPRESENTATIVES OF PEOPLE IN DUSIT DISTRICT BANGKOK

บารมีบุญ แสงจันทร์, ชานนท์ คันธฤทธิ และ อนันต์ มณีรัตน์

Barameeboon Sangchan, Chanon Kantarit and Anan Maneerat

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University

Email: Barameeboon.sa@ssru.ac.th, chanonk@siamtechno.ac.th and

ananm@siamtechno.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 397 ท่าน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย One Way Anova (F-test) ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้สมัครหาเสียง ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน ด้านการติดต่อกับทางราชการ และด้านการเป็นผู้ประท้วง ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; การเมือง; การเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

* Received August 27, 2023; Revised March 11, 2024; Accepted March 26, 2024

ABSTRACT

This research article is part of a research on factors affecting political participation in the selection of members of the House of Representatives of the people in Dusit area. Bangkok The purpose of this study was to study the level of factors affecting political participation in the selection of members of the House of Representatives of the people in the Dusit area. Bangkok and to compare the differences in the level of factors affecting political participation in the selection of members of the House of Representatives of the people in the Dusit area. Bangkok Classified by individual factors The research methodology is The sample used in the research were people in Dusit district. Bangkok, 397 people. The statistics used for data analysis were percentage, mean, One Way Anova (F-test). Political Participation in the Election of Members of the House of Representatives of People in Dusit District Bangkok found that the level of political participation in the election of members of the House of Representatives of the people in Dusit district. Bangkok The overall level is moderate. When considering each side, it was found that The aspect of election was at a high level, followed by the aspect of political party officials and campaigners. Being a political correspondent Being an active player in the community Contact with the government and the aspect of being a protester, respectively, and the comparison of the level of factors affecting political participation in the selection of members of the House of Representatives of the people in the Dusit area. Bangkok Classified by individual factors found that people with different personal factors There are different levels of political participation.

Keywords; Participation; Politics; Election of members of the House of Representatives

บทนำ

ประเทศไทยถือเป็นประเทศหนึ่งที่มีการปกครองในระบบประชาธิปไตยถือว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง เพราะเป็นระบอบการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประเทศ การปกครองในระบบประชาธิปไตยจึงเป็นระบอบการปกครองที่ให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนคือเจ้าของอำนาจที่แท้จริงดังนั้นประเทศที่ถือว่าการพัฒนาทางการเมืองคือประเทศที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองได้ทุกระดับเพราะการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ทางการเมือง ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอันจะทำให้เกิดการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายการตัดสินใจที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงโดยปกติแล้วการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ต้องการมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายหรือการดำเนินของรัฐบาลทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามหลักรัฐศาสตร์แล้ว “อำนาจอธิปไตย” ถือว่าเป็นอำนาจอิสระในการปกครองประเทศ และประชาชนก็เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย แต่ในความเป็นจริงประชาชนทุกคนไม่สามารถใช้สิทธิอำนาจอธิปไตยทางการเมืองได้โดยตรงเนื่องจากจำนวนประชาชนทุกคนในประเทศที่มีสิทธิตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยมีมากเกินไปที่จะเข้าไปใช้สิทธิในการบริหาร

ประเทศได้ จึงมีการเลือกตัวแทนทำหน้าที่ในการบริหารประเทศดังกล่าว นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบอบในการปกครองเป็นระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นระยะเวลายาวนานกว่า 76 ปีตั้งแต่ พ.ศ. 2475 ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลายาวนานในสำหรับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย โดยการเมืองและการปกครองที่ผ่านมายังมีบทบาทของทหารที่เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่โดยที่ประชาชนผู้ที่เป็นเจ้าของอำนาจประชาธิปไตยยังไม่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริง ทั้งในเรื่องของการขาดอุดมการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองและวิถีในการดำเนินชีวิตตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ก็เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดจิตสำนึกขาดความรู้และความเข้าใจในรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจนทำให้สังคมไทยประสบปัญหาในระบบการเมือง สถาบันการเมืองกระบวนการเมือง นักการเมือง และส่งผลกระทบทางลบต่อการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาประเทศโดยรวม

ระบอบประชาธิปไตยคือระบอบการปกครองตนเองของประชาชนโดยผ่านการเลือกสมาชิกผู้แทนราษฎรไปบริหาร และดูแลเรื่องกฎหมาย เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่มีการตรวจสอบควบคุมดูแลของประชาชนโดยตรงหรือการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน เช่น การยื่นเสนอหรือแก้ไขกฎหมายการยื่นถอดถอนนักการเมืองที่ประพฤติมิชอบ การแสดงความคิดเห็นในการทำประชามติการออกเสียงในการทำประชามติ เป็นต้น

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนถือเป็นหลักการสำคัญอย่างหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยแม้ว่าพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในแต่ละสังคมนั้นจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม ความเชื่อ หรือทัศนคติแต่ทุกคนก็มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งสิ้น ปัจจุบันประชาชนมีการตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น อาจเป็นเพราะการขยายฐานการศึกษาของรัฐ การเรียนรู้ทางการเมืองการประชาสัมพันธ์หรือการนำเสนอทางสื่อต่าง ๆ ล้วนทำให้เกิดกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมและจุดประกายให้ประชาชนมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเข้าไปมีบทบาทในการร่วมรณรงค์หาเสียง การชักชวนประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง การร่วมเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือการเข้าร่วมชุมนุมประท้วงหรือเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ

ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนอันเป็นหัวใจสำคัญในการปฏิรูป และการตรวจสอบติดตามประเมินผลการทำงานของสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแน่นอนว่าภาพสะท้อนที่น่าจะชัดเจนมากที่สุดย่อมมาจากการประมวลความคิดเห็นของประชาชนทั้งที่เป็นเรื่องของความรู้ความเข้าใจในสิทธิทางการเมือง ความสนใจ และทัศนคติความพึงพอใจที่มีต่อระบบการเมืองรวมไปถึงการทำหน้าที่ของสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ ทั้งที่ออกมาในรูปกฎหมายนโยบาย และการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประชาชน

อย่างไรก็ตาม แม้สภาพสังคมไทยในปัจจุบันจะมีความเหลื่อมล้ำกันทางสังคม กล่าวคือมีกลุ่มคนส่วนน้อยที่มีความรู้และความมั่งคั่งในขณะที่กลุ่มคนส่วนใหญ่ไร้ความรู้ และยากจนก็ตามแต่ปรากฏการณ์ที่น่าสนใจก็คือกลุ่มชนชั้นกลางที่มีความรู้แม้ไม่มั่งคั่งมากนักแต่ก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ กลุ่มคนกลุ่มนี้กำลังขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างน่าสนใจ เพราะชนกลุ่มนี้กำลังทำหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของสังคมชนชั้นกลางก็คือเป็นคนกลางในการสร้างความชอบธรรมของระบบทุนนิยมทางด้านการเมืองและอุดมการณ์ ซึ่งมีนักคิดหลายคนเชื่อว่าชนชั้นกลางเป็นชนชั้นที่มีส่วนผลักดันความมั่งคั่งให้กับระบบทุนนิยมแบบโลกาภิวัตน์ด้วย และความเข้มแข็งของชนชั้นกลางนี้เองที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดการร่างรัฐธรรมนูญ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำประชามติการเลือกตั้งการจัดตั้งกลุ่มประชาสังคมการจัดตั้งองค์กรอิสระและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นเกิดขึ้นใหม่มากมาย คือเกิดจากการกระจายอำนาจตกย่อยออกสู่ระดับรากหญ้ามากขึ้นทำให้ประชาชนได้มีโอกาสใกล้ชิดกับสังคมการเมืองมากขึ้นกว่าเดิม

ปัจจุบันกลุ่มชนชั้นกลางมีการขยายตัวมากขึ้นตามอัตราการเจริญเติบโตทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ และได้ขยายฐานการศึกษาและการเรียนรู้ทางการเมืองเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้เกิดเป็นฐานเสียงของกลุ่มนักการเมืองในอดีตกลุ่มชนชั้นกลางให้ความสนใจการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยมากเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่รัดตัวแต่ปัจจุบันมีการประชาสัมพันธ์และการเรียกร้องภาคประชาชนผ่านสื่อมากขึ้น โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์จึงทำให้เกิดกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม และจุดประกายให้ชนชั้นกลางเริ่มต้องการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นกรออกไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือการเข้าไปมีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงการบริจาคเงินช่วยเหลือพรรคการเมืองเข้าร่วมชุมนุมประท้วงหรือเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ จากหน่วยงานรัฐ ในปัจจุบันได้เกิดปัญหาทางการเมืองต่าง ๆ มากมาย เช่น การทุจริตคอร์รัปชัน การซื้อสิทธิขายเสียง ทั้งความไม่โปร่งใสในการเข้ามาใช้อำนาจอธิปไตยและการก้าวเข้ามาสู่หนทางในทางการเมืองสะท้อนถึงการขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและการเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนของผู้ที่ใช้อำนาจอธิปไตยเป็นเครื่องมือทั้งทางตรง และทางอ้อม จึงเป็นบ่อเกิดแห่งปัญหาทางสังคมตามมาอย่างต่อเนื่องและบางครั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองกลายเป็นวิถีทางในการก้าวหน้าของบุคคลที่มีความตื่นตัวในสังคม ความคับข้องใจทางสังคมทำให้มีการเรียกร้องต่อรัฐบาลยิ่งกว่านั้นเมื่อมองในแง่ของการพัฒนาสถาบันทางการเมืองแล้วความล้มเหลวทางการเมืองของประเทศจะทำให้การแสดงออกซึ่งข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลตามช่องทางที่ชอบธรรมเป็นไปได้ยากและเป็นการยากเช่นเดียวกันที่จะทำให้อำนาจการเรียกร้องนั้นนุ่มนวลและเป็นกลุ่มเป็นก้อน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้นำความรู้ข้อเท็จจริงและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มอบให้กับเขตดุสิตไว้ใช้ประโยชน์ ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เกิดคุณภาพต่องานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยใช้ประชาชนในพื้นที่เขตดุสิตกรุงเทพมหานคร จำนวน 47,763 ท่าน

2. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 397 ท่าน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (close-ended)

response question)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเลือกตั้ง ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน ด้านการติดต่อกับทางราชการ ด้านการเป็นผู้ประท้วง และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม

3.2.2 การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยจะทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านภาวะผู้นำและทางด้านการเมืองการปกครองจะทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง ความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา

3.2.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยจะทำการวัดความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กับประชาชนในพื้นที่ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ราย นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าครอนบาค ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามมีความเชื่อมั่น (ธานินท์ ศิลปจารุ, 2564) ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของประเด็นคำถามพบว่า ข้อคำถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.850 สามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้มากกว่า 0.70 ขึ้นไป

3.2.4 นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ (try out) มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีถูกต้อง ครบถ้วนมากที่สุด จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสร็จแล้วนำไปจัดทำสำเนาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม โดยการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการลงพื้นที่ไปพบประชากรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เป้าหมายเพื่อแจกแบบสอบถาม ให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามกลับมาตรวจทานความถูกต้อง ก่อนจะนำมาลงรหัสเพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากหนังสือ บทความจากวารสารผลงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุด และสืบค้นข้อมูล ผลงานวิจัย จากสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ประกอบการค้นคว้ากำหนดเป็นแนวคิดในการศึกษาและใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการศึกษา

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน และนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเลือกตั้ง ด้านการเป็น

เจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน ด้านการติดต่อกับทางราชการ ด้านการเป็นผู้ประท้วง และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง

5.3 ค่า t-test (Independent t-test) ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่มีระดับนัยสำคัญ .05 เพื่อทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 1 ที่เกี่ยวกับระดับการศึกษา สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของตัวแปรอิสระกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่า ค่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed แต่หากผลการทดสอบพบว่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2545, หน้า 135)

5.4 ใช้สถิติวิเคราะห์ F-test (Independent sample F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA (One-way Analysis of Variance) หรือ Brown Forsyth ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐานด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกันโดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2545, หน้า 332-333)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานครโดยภาพรวม

ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการเลือกตั้ง	3.79	0.944	มาก
ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียง	3.22	1.082	ปานกลาง
ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน	3.12	1.050	ปานกลาง
ด้านการติดต่อกับทางราชการ	3.04	1.177	ปานกลาง
ด้านการเป็นผู้ประท้วง	2.97	1.170	ปานกลาง
ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง	3.14	0.995	ปานกลาง
รวม	3.21	0.859	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) ด้านการติดต่อกับทางราชการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) และด้านการเป็นผู้ประท้วงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีดังนี้

ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้ จากการศึกษาวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากกระบวนการด้านต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพราะในแต่ละด้านจะมีประสิทธิภาพ และผลกระทบที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นภัส เล็กเจริญ, 2562) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี การศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัย (ธนากร ไส้โศก, 2560) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนภิบาล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เพิ่มศักดิ์ วรรณยิ่ง, 2559) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุชาติ รุ่งจิรกาล, 2564) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วิไลจิตร์ เสนาราช, 2559) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกลาง อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกลาง อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1. ควรมีรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับข่าวสารที่เข้าถึงได้ง่ายขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ดีให้กับประชาชนในชุมชนต่อไปในอนาคต
3. ควรศึกษาความคิดเห็นกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุ ปัญหา และอุปสรรค ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนำมาแก้ไข เพื่อที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนากร ไส้โคก. (2560). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนภิบาล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2564). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: บิสนิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นภัส เล็กเจริญ. (2562). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์นิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพิ่มศักดิ์ วรรณยิ่ง, ณัฐวิณ์ บุณนาค และจตุพร บานชื่น. (2559). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม*. คณะสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิไลจิตร์ เสนาราช. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกลาง อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม* (วิทยานิพนธ์นี้หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุชาดา รุ่งจิรกาล. (2564). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร*. ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.